

spremljivanju ministrskega predsednika Spaka na Holandsko v mesto Haag, kjer se je posvetoval s holandsko kraljico Viljmino. Sad teh posvetovanj je brzozjavna mirovna poslanica, katero sta naslovila vladarja 7. novembra na vlade Nemčije, Anglije ter Francije in se glasi: »V tem resnem času napetosti in vojne na zapadu sva prepričana (belgijski kralj in holandska kraljica), da morava povzdigniti še enkrat svoj glas za mir, preden izbruhne vojna v vsej svoji sili. Pred nekaj časa so se vojujoče države izrazile, da niso naspotne pristati na pravično podlago za mir. Če je to zanje sprejemljivo, se jim stavlja v vsemu sili na razpolago, da nama sporoče svoje predloge in da se v duhu prijateljskega sporazuma doseže sprava. Zdi se nam, da je to naloga, ki jo morava izpolniti in da z ozirom na dobre odnose z vsemi sosedi lahko ponudiva svojo službo za posredovanje. Če bo to sprejeto, bova z vsemi sredstvi delala za vzpostavitev miru, v dobrobit naših narodov, vsega sveta. Upava, da bo najina ponudba sprejeta in da bo tvorila prvi korak k trajnemu miru.« Mirovni poziv belgijskega kralja in holandske kraljice so sicer vse države pozdravile, vendar je bil v naprej obsojen v praktičen neuspeh, ker Nemčija ne bi sprejela poročev zaveznikov; zavezniki na se ne morejo ukloniti volji Nemčije.

Dvoličnost Rusije napram Nemčiji. Rusija igra napram Nemčiji zelo dvolično politiko. Ruski zunanji minister Molotov je v svojem govoru 6. novembra, o katerem poročamo na drugem mestu, ostro obsodil evropske demokratične države z Ameriko vred in je previdno izpustil vsak neprijateljski omenek Nemčije, ki je vendar sprožila ter začela to vojno. Pač pa je izdala komunistična internacionala ali kominterna ob priliki proslave 22 letnice boljševiške revolucije v Rusiji proglas, v katerem niso opsovane kot meščanske ter kapitalistične države samo Anglija, Francija in Amerika, ampak tudi Nemčija, Italija in Japonska. Vsem se očitajo v proglasu enaki svetovni vladarski cilji, proti katerim se mora bojevati komunizem do končne zmage. Proglas dalje naglašava, da se sovjetska Rusija ne bo vmešavala v to vojno, katere cilji so daleč od njenih, kajti ostala bo dosledno zvesta svetovni komunistični revoluciji. Ker je bilo besedilo proglasa sestavljeno s pristankom Stalina, torej iste sovjetske osebnosti, ki je sklenila tudi sporazum z Nemčijo in odobrila vse korake ter uradne govore zadnjega časa, je to najboljši dokaz, kakšno dvojno vlogo igra Moskva. Igre te dvojne vloge se sedaj zavedajo v polni meri tudi v Nemčiji, kjer je proglas napravil naravnost porazen vtis in prepričal tudi dvomljivce o tem, da je namen sovjetske Rusije Nemčijo le izigravati na enak način, kakor bi rada izigravala tudi vse ostale države. Vkljub tej očitni dvoličnosti sovjetov se je nemški tisk obširno ukvarjal z govorom Molotova, povsem pa je zamolčal proglas kominterne, kateri je bil izdan istočasno.

Osebam, ki se ne morejo zadostno kretati, pa trpe zaradi tega na zaprtju in motnjah pri prebavi, združenimi s pomanjkanjem teka, nudi večtedensko zdravljenje z naravno »Franz-Josefovo« grenko vodo zelo dobre uspehe. Uživa se dnevno ena časa »Franz-Josefove« grenke vode zjutraj na tešče ali zvečer, preden greste k počitku.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

Kako pišejo . . .

Sramotilen spis zoper katoliško duhovščino je objavljala »Domovina« v letošnjem letniku v obliki romana pod naslovom »Andrej Šolar«. V tej povesti je samo naslov vzet iz slovensčine, vse drugo je od začetka do konca neslovensko. Delo je postavljeno v predvojne dni, v povesti pa ni niti najmanjšega sledu o slovenstvu in njegovih težkih borbah v tem času. Če bi »Domovina« res bila slovenski list, bi morala mladini sedanjega časa predočiti slovensko preteklost v pravi luči ter opisati težke boje, ki so jih vodili za obstoj in napredek slovenstva vsi stanovni našega ljudstva, zlasti slovenska duhovščina. »Domovini« pa je samo do tega, da delovanje slovenske duhovščine osramoti in opljuje. Zato si je izposodila iz nemške književnosti enega najbolj zagriženih in enostranskih nemških pisateljev (Thoma) ter presadila njegove strupenosti zoper katoliško duhovščino na slo-

venska tla. Thoma-»Domovini« duhovniki ne poznajo ljubezni do bližnjega, njim je tuje načelo pravičnosti, v zasledovanju političnih ciljev so trdi, brezprosn, lažnivi in do neusmiljenosti krivični. Takšni slovenski duhovniki do svojega ljudstva nikdar niso bili. Zgodovina slovenskega ljudstva daje slovenski duhovščini najlepše spričevalo. Brez slovenske duhovščine bi slovenskega naroda več ne bilo. Slovenska — pardon: jugoslovenska — »Domovina« se skazuje slovenski duhovščini hvaležno s tem, da posega v laži-svobodomiselnih in protikrščanske predale nemške književnosti po sramotilke zoper slovensko duhovščino. Naš list je to nečuveno sramotenje slovenske duhovščine v obliki iz nemščine prestavljenega romana že večkrat obsodil. »Domovina« je s to povestjo pokazala, kako je slovenska in kaka sovražnica Cerkve in duhovščine je.

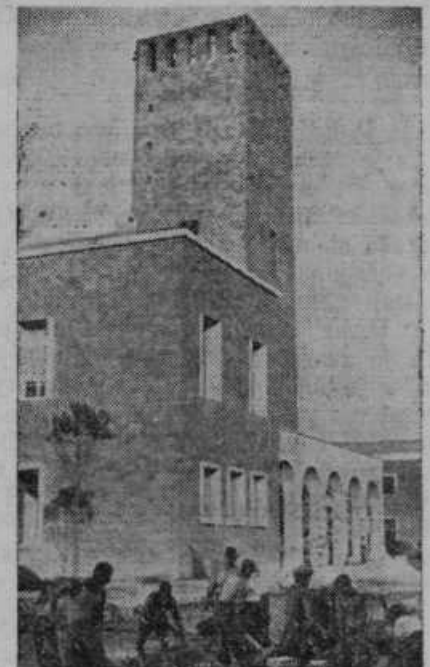
Po krščanskem svetu

Katoliški tisk je odločilnega pomena za katoliško gibanje. Brez svojega tiska ne uspeva noben pokret, najmanj pa katoliški, ki ima največ nasprotnikov med vsemi. Veliko važnost katoliških listov in časnikov je poznal veliki čikaški kardinal Jurij Mundelein, ki je umrl pred mesecem dni (2. oktobra). Ob njegovi smrti je javnost zvedela vse to, kar je čikaški nadškof storil v utrditev krščanske misli in osvežitev katoliškega življenja daleč preko mej svoje nadškofije. Med njegovimi velikimi deli stoji v ospredju kot eno največjih njegova dejavna skrb za razširjanje katoliškega tiska. Pri tem se je oziral na vse narodnosti, ki živijo v njegovi nadškofiji, dobro vedoč, da le materina beseda najde pot do človeškega srca. Zato se je tudi krepko zavzel za slovenski tisk. Kakor poroča »Amerikanski Slovenec«, je kardinal Mundelein o prvi priliki poklical v svojo nadškofijo tedanjega urednika li-

sta »Ave Maria«, ponudil mu slovensko župnijo sv. Štefana in ko se je g. Zakrajšek ob pomisleku, kaka nasprotstva ga čakajo, obotavljal, mu je ta enostavno povedal: »Jaz bom vaš škof, ki bom stal za vami!« In to je tudi storil. Ko so se dvigala vsa mogoča nasprotstva, se je pokojni nadškof vseskozi držal svoje obljube. Tako je pokojni kardinal pomagal, da je g. Zakrajšek preselil tedaj svojo skromno tiskarno v Čikago, iz katere se je potem organizirala laična tiskovna ustanova, ki je začela jačiti z intenzivnim delom katoliško tiskovno fronto in končno uspela, da so katoliški Slovenci v Ameriki dosegli toliko potreben slovenski katoliški dnevnik, ki izhaja še danes. Tako so bili deležni velike pomoči od kardinala Mundeleina tudi katoliški Slovenci v Ameriki. Če bi ne bilo njega, bi morda nikoli ne dosegli, kar se je doseglo v tem oziru med Slovenci v Ameriki.

Francoski letalski častnik daje pred dvigom v zrak zadnja navodila strelcu pri strojnici v angleškem bombniku

V Italiji so izsušili v teku let Pontinska močvirja. Na izsušenem prostoru so pozidali že pet novih mest. Na sliki vidimo občinsko hišo v novo zgrajenem mestu Pomezia

Duhovščina in vojna. Duhovščina na Francoskem je podrejena vojaškemu zakonu kakor drugi državljani. Zakon ne dela razlike med raznimi stanovi, člani vseh stanov morajo v isti meri izvrševati svojo vojaško dolžnost. Sedanja vojna je prav mnogo francoskih duhovnikov odtrgala od izvrševanja stanovskih dolžnosti. Nasledki se že sedaj čutijo: dosti župnij je brez duhovnih pastirjev, mnogo šol brez katehetov. Na stotine in stotine mladih duhovnikov in bogoslovcev je moralo v vojaško službo, samo iz Pariza 500. Oblasti na Francoskem, vojaške in civilne, so duhovnikom jako naklonjene ter jim povsod, kjer je le količkaj mogoče, dovoljujejo opravljanje daritve sv. maše in izvrševanje drugih dušno-pastirskih poslov.

Brezbožniški učitelji v Rusiji vzgojujejo rusko deco po nalogu in težnjah sedanjih ruskih vladodržcev, to je popolnoma v smislu boljševiske brezbožnosti. Ne samo, da se ime božje ne sme imenovati v šolah in izmoliti nobena krščanska molitev, celo sovražstvo do Boga, vere in krščanstva se vceplja v mlada srca. Ruski učitelji imajo svojo brezbožniško zvezo, ki jim poleg državne oblasti daje potrebna navodila za protiversko in brezbožniško delo med rusko mladino. Sedaj, ko je boljševiska Rusija prodrla globoko v osredje Evrope, smatra brezbožniška organizacija ruskih učiteljev čas kot ugoden, da se brezbožniška učiteljska organizacija razširi po drugih državah. Zato je sovjetsko-ruska učiteljska zveza pozvala osrednje vodstvo brezbožnikov v Rusiji, naj ustanovi mednarodno zvezo brezbožniških učiteljev in učiteljic. Prej bi bil tak poziv našel močan odmev v svobodoumno-marksistično-komunistični organizaciji francoskega učiteljstva, sedaj pa je radi razpusta komunistične stranke na Francoskem ta odmev izostal. Bodo pa boljševiski brezbožniki drugam pogledali, ali ne bi morda dobili pristašev in sobojevnikov.

Pri lenivosti črev in slabem želodcu z nerazpoloženjem za jed zaradi zapeke, naj se rabi že davno znana in učinkovita naravna »Franz-Josefova« grenka voda. Zelo pogoste se potrjuje, da je »Franz-Josefova« grenka voda prav posebno koristna domače sredstvo, kadar gre za to, da se zjutraj očisti prebavni kanal s saliniranim sredstvom za odprtje.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

Finski vojak pomaga ženski pri prenašanju mleka

Država se preurejuje

Letošnje poletje tvori važno razdobje v zgodovini naše države. Notranja državna ureditev je bila postavljena na nove temelje. Opustilo se je načelo centralizma, ki se je dejansko izživljal kot nadoblast Srbov nad drugimi pokrajinami, zlasti nad hrvatskimi in slovenskimi. S sporazumom z dne 26. avgusta 1939 je bila ustanovljena banovina Hrvatska z upravno samostojnostjo in velikimi zakonodavnimi kompetencami (nadležnostmi). Doba dveh in pol meseca, ki je od sporazuma potekla, se je potrebovala in se potrebuje za to, da se upravni posli iz posameznih ministrstev prenesejo iz Beograda v Zagreb, da se tamkaj izvršujejo. Finančno možnost za to je dal odstop 300 milijonov dinarjev kot 29% kvota iz sedaj veljavnega državnega proračuna za dobo pol leta (od 1. oktobra 1939 do 31. marca 1940).

Oživotvorjenje banovine Hrvatske in njena notranja izgraditev je sprožila akcijo za ureditev ostalih delov države v smislu glavnih načel narodnega sporazuma. V okviru vlade se je sestavil poseben odbor ministrov, ki mora to vprašanje pretresti od vseh strani, zbrati potrebne podatke ter staviti primerne predloge. Prva na vrsti je Slovenija, da se oblikuje kot samostojna banovina, ker je, kakor poudarja »Hrvatski dnevnik« (glasilo dr. Mačka) v svoji številki z dne 9. novembra, to oblikovanje združeno z najmanj potežkočami. Prenos vrhovnega sodišča za Slovenijo (kasacije) iz Zagreba v Ljubljano je prav za prav že začetek tega oblikovanja. Upamo, da se bo kljub raznim spletkam oživotvorjenje banovine Slovenije kmalu posrečilo.

Kaj pa tretja banovina — banovina Srbija? Bodo li Srbi svoje ozemlje razdelili na več banovin ali pa bo vse državno ozemlje izven mej banovine Hrvatske in banovine Slovenije tvorilo eno veliko banovino Srbijo? To je vprašanje, o katerem se sedaj živahno razpravlja v srbskih krogih. Znano je, da so vsa leta, odkar obstoja naša država, nekateri krogi Vojvodine — tudi srbski krogi — zahtevali samoupravo za svojo pokrajino (Bačko, Banat in Baranjo). Ta želja in zahteva se je z menjačo se ostrino javljala ne toliko v krogih radikalne, pač pa samostojne demokratske stranke. Da bi bila ta stranka od svoje zahteve v tem pogledu popolnoma od-

stopila, ni verjetno. Še manj verjetno pa je, da bi radikalna stranka — JRZ — to zahtevo podpirala.

Bolj v ospredje pa se je pomaknila zahteva Bosne. Minister za gozdove in rudnike dr. Kulenovič, naslednik dr. Spahe v vodstvu bosansko-hercegovskih muslimanov, je potom izjave časnikarjem seznanil javnost s svojim predlogom, naj se poleg treh banovin (Hrvatske, Slovenije in Srbije) vpostavi še četrta banovina, to je Bosna-Hercegovina v svojih starih zgodovinskih mejah. Ta predlog, ki je bil stavljen ne v imenu JRZ, marveč v imenu bosansko-hercegovskih muslimanov, je zadel na odločno odklonitev bosanskih Srbov, ki brez ozira na različno strankarsko opredelitev izjavljajo, da se ne dajo ločiti od ostalih Srbov. Tudi glasila HSS (Hrvatske seljačke stranke) ne skazujejo temu predlogu nobene naklonjenosti, ker zahteva starih bosansko-hercegovskih mej zadeva tudi tiste bosanske in hercegovske okraje, ki so bili z uredbo o ustanovitvi banovine Hrvatske priključeni tej banovini.

V razpravi o četrti banovini je tudi bil stavljen posredovalen predlog, naj bi se Bosna in Hercegovina vpostavila kot samoupravna gospodarska celota, toda brez zakonodajne oblasti. Tudi ta predlog ni našel milosti ne v očeh srbskih strank ne pri HSS. Glede na tretjo banovino (Srbijo), ki naj bi obsegala vse ozemlje izven banovine Hrvatske in banovine Slovenije, poudarja »Hrvatski dnevnik«, da se mora obseg te banovine določiti v sporazumu s Hrvati, kakor se je obseg banovine Hrvatske določil v sporazumu s Srbi. Ker ima o preureditvi države izreči končno besedo parlament, so se že začela pripravljala dela za parlamentarne volitve. V to svrhu je bil poleg imenovanega odbora za proučevanje vprašanja o preosnovi države v vladi ustanovljen še drug odbor ministrov, ki naj izdela nov volilni zakon in izvrši druge volilne priprave. Kakor se poroča, se bodo volitve za narodno skupščino vršile v bližnji bodočnosti.

K. Kiselev, predsednik bolgarske vlade, katero vabijo ruski sovjeti in Nemčija v svoje tureže

Litvanski vojak (levo) v pogovoru z rusko posadko ob novi meji Litve pri mestu Vilni, ki je pripadalo pred to vojno Poljski

Novice

Osebnosti

Duhovniške vesti. Župnijo Svečina ob severni meji je nastopil g. Franc Babšek, mestni kaplan v Celju. — Za prvega kaplana v opatijski cerkvi v Celju je bil postavljen g. profesor Fr. Ksaver Korban, za drugega kaplana pa imenovan g. Franc Tominešek, kaplan v Ljubnem.

Nesreče

Smrtna nesreča starega kovaškega mojstra. 70 letni kovaški mojster Peter Rakež iz Črne na Koroškem je na povratku iz gostilne padel v pol metra globok potok ter utonil.

Strašno kaznovana neprevidnost. V Vrheh pri Slovenjem Gradcu je izbruhnil ogenj v velikem gospodarskem poslopju posestnika Franca Sedovnika, po domače Žaka. Pogorelo je 23 m dolgo in 9 m široko poslopje, katero je bilo pokrito s škodlami ter slamo, v spodnjem delu pa so bili hlevi z zidanimi stenami. Poslopje je bilo polno slame, sena ter raznih poljedelskih strojev. Domači so oteli živino iz gorečega poslopja. Na pomoč pribrezali sosedje so obvarovali hišo, ki je oddaljena kakih 10 metrov od uničenega poslopja. Po pogasem požaru so našli na pogorišču v pepelu kup zogljenelih kosti, o katerih so zdravniki ugotovili, da so človeške. Zaradi te najdbe domnevaajo, da je ogenj in s tem tudi svojo smrt po nerodnosti zakrivil 55 letni Avgust Pogač, brezposelni delavec iz Vuzenice. Pogač se je dalj časa zdravil v slovenjgraški bolnišnici, v nedeljo popol-

ne pa je bil odpuščen. Spotoma se je opil, proti večeru pa se je javil pri Sedovnikovi. Po tistem ni bilo več sledu o njem. Vse kaže, da se je na tihem zavlekel v seno, si neprevidno prižgal cigareto in najbrž zaspal. Gospodar trpi okrog 80.000 din škode, zavarovan pa je bil samo za 21.000 din.

Na kolesu ga zadela kap. Ko se je peljal zadnjo soboto dopoldne 34 letni mariborski gostilničar Herman Murks po Aleksandrovi cesti v Mariboru na kolesu, je nenadoma padel s kolesa in obležal mrtev. Komisija je ugotovila, da je zadela krčmarja možganska kap. Murks se je šele pred 14 dnevi oženil in je otvoril gostilno na Koroški cesti.

Starša smrtno povožena od kolesarja. Zadnjo nedeljo je neki kolesar smrtno povožil na strmih hribu pri Kamnici v okolici Maribora 76 letno preužitkarico Kajzerjevo iz Bresternice.

S hudimi opeklinami v ptujsko bolnišnico. 38 letni mali posestnik Jakob Rodošek iz Podlehnik pri Sv. Trojici v Halozah je kuhal žganje. Naenkrat se je prevrnil veliki kotel in vrela brozga je hudo opekla Rodoška po vsem telesu. — Dveletna delavčeva hčerka Daniela Sagadin iz Majšperga je prevrnila po sebi lonc vrela repe in je dobila hude opekline. Imenovana poškodovanca se zdravita v ptujski bolnišnici.

Nesreča pri cepanju drv. Brata Koreljeva iz Trčca pri Sv. Vidu pod Ptujem sta cepila drva. Enemu bratu je spodletela sekira in je zadela brata Andreja v obraz ter roko. Poškodovani se je zatekel v ptujsko bolnišnico.

V zadnjem trenutku preprečena smrtna nesreča. Matija Srnič, sin posestnika iz okolice Sv. Ane v Slov. goricah, se je peljal pod večer z enovpreznim vozom proti domu. V bližini nekega prepada je odjeknil strel, katerega se je konj ustrašil ter zdivjal proti globočini. Voznik je komaj in komaj ter z nadčloveškim naporom zadržal konja, ki bi bil sicer strmoglavil z vozom in mladim Srničem v prepad.

Sreča v nesreči. Radi nalivov je narasla v začetku minulega tedna tudi Mura. Ko je bila reka še vedno zvrhana, se je vračal posestnik Alojz Borko iz Cogetincev v župniji Sv. Anton v Slov. goricah s težkim vozom moke iz mline v Stahovcih in se je moral preko Mure poslužiti broda. Ko je bil brod s težkim dvovpreznim vozom oddaljen nekaj metrov od obrežja, se je odtrgala vrvi, s katero je bil brod pritrjen za škripec na vodilni ter glavni vrvi. Valovi Mure so potegnili s seboj brod, vendar je uspelo združenim močem vseh, ki so bili na brodu, da so obdržali brod v ravnotežju in so ga uravnali proti Vučji vasi, kjer je obstal v malem zalivu. Na pomoč prihiteli kmetje so brod toliko osigurali, da so srečno pristali na drugi strani Mure vsi potniki in z moko naloženi voz.

Vol hudo obdelal posestnika. Od Male Nedelje poročajo: Posestnik Anton Švare je pasel vole na travniku in je enega vola čistil. Nenadoma pa je ta vol zbesnel, vrigel gospodarja ob tla in ga je tako obdelal, da mu je nalomil križ in mu hudo poškodoval obe nogi.

Bik zlomil hlapcu nogo. Ko so nalagali na postaji Gornja Radgona živino, se je zvalil težek bik na 39 letnega hlapca Martina Majerja, katerega so prepejli v mariborsko bolnišnico z zlomljeno levo nogo.

V mrežah greha

42

Besede so merile na župnika, ki se je dobrodušno smejal.

»Sedaj pa le tiho gospa Dugan! Od danes naprej boste s. Benigno čuvali pred razbojniki, ognjem, boleznijo in naglo smrtjo.«

»Gospod župnik, saj se me ne bi tako lahko rešili, če mi noge ne bi opešale. A vedno sem rekla, da bi rada sem prišla, no, več ne bom mogla delati. Umreti je tu najlepše.«

Alojzija se je vrnila. S. Benigno je gospa Dugan izročila v Anitino varstvo. Potem se je zavila v šal in stopila v avto.

Avto je v naslednjem trenutku veselo zdrčal. Sestra in Alojzija sta sedeli zadržaj, župnik in Štefan pa spredaj.

»V zavod sem moral pripeljati gospo Dugan,« je začel župnik, »in mislil sem, da to priliko lahko porabim tudi za to, da vas obiščem... Toda moj namen ni samo ta, da bi vas peljal na sprehod. Nekaj drugega je vmes. Nina je že vso zimo v bolnici. Zadnje dni se ji je stanje zelo poslabšalo in izrazila je željo, da bi vas rada videla. Jutri ji bom podelil sveto maziljenje.«

»Gospod župnik,« je vzdrhtel Štefan, »ali se je spreobrnila?«

»Da! Včeraj se je spovedala in sprejela sveto obhajilo. Sprememba, ki se je izvršila na njej, vas bo zelo presenetila.«

»Hvala Bogu!« je vzdihnil mladenič. Šele sedaj je opazil, da g. župnik ne vozi bogve kako dobro. Peljal je mimo rdečega znamenja, ne da bi ga opazil in malo je manjkalo, da ni prišel pod tovorni avto. Kmalu nato se je drgnil ob avtobus. Gospa Dugan je prav povedala.

Toda g. župnik se za te stvari ni menil.

»Zelo čudovito je to, kako jasno ljudje vidijo, ko zrejo smrt pred seboj.«

»Da!« je s tresočim glasom odvrnil Štefan, ker je malo manjkalo, da niso postali žrtev velikega tovornega avtomobila. Toda g. župnik je imel srečo, ker je brez vsake nesreče privozil do bolnice.

Štefanu je postalo tesno pri srcu. Pred njegovimi očmi je oživela dolga vrsta spominov. Molče je šel za drugimi.

Znanci so se domenili, da bosta s. Benigna in Alojzija na hodniku počakali in bo Štefan sam šel k bolnici.

G. župnik je odhitel naprej, da bi Nino pripravil na obisk. Toda kmalu se je vrnil. Njegov obraz je bil resen.

»Ravno v pravem času sem prišel,« je dejal. »Stanje se ji je nenadoma poslabšalo. Takoj ji bom podelil sveto Popotnico in maziljenje.«

»Alojzija in jaz bova pripravili vse potrebno,« je rekla s. Benigna.

»Prav. Takoj vama bom pokazal, kje so spravljali stvari za sveto Popotnico.«

Ko je Štefan stopil v sobo, je Nina bila tako blede, da je mislil, da je že mrtva. Le iz tega je sklepal, da je še živa, ker sta sestra in Alojzija pripravljale stvari za sveto Popotnico.

Ko je bilo vse pripravljeno, je stopil v sobo gospod župnik. Na sebi je imel roket in belo štolo. V rokah je držal posodico s sveto hostijo.

»Mir tej hiši!« je pozdravil ob vstopu.

»In vsem, ki v njej prebivajo!« sta odgovorili s. Benigna in Alojzija, ki sta klečali pri postelji. Tudi Štefan je stopil k njima in pokleknil. Kar je potem sledilo, se je tako hitro odigralo, da je mislil, da sanja.

Raketni polet na mesec

Kanadski graditelj raket dr. Campbell iz Edmontona pravi, da bi morala biti raketa, ki naj bi poletela do meseca, velika kakor prava gora. V nekem predavanju je omenil, da je pred kratkim čul o izjavi nekega zvezdogleda, da polet do meseca danes ni več tako nemogoča stvar kakor pred leti. Nato se je Campbell pobavil malo temeljiteje s to stvarjo in je prišel do zaključka, da je vendarle nemogoča. Najuspešnejši način za raketni polet bi bil pogon z eksplozivnimi snovmi, ki bi raketo poganjale venomer naprej. Če pomislimo, da bi si morale eksplozije slediti tako dolgo, da bi raketno vozilo doseglo brzino, ki bi bila potrebna, da premaga zemeljsko privlačnost in da bi bilo treba na isti način postopati tudi pri povratku z lune, bi morali za vsak kilogram raketne teže vzeti s seboj milijon ton pogonske snovi.

(Konec sledi)

Žrebe udarilo s kopitom otroka. Frančeka Arnejčiča, dveletnega posestnikovega sinčka iz Cirkulan pri Sv. Barbari v Haložah, je žrebe tako hudo brenilo, da mu je zdrobilo čelne kosti in so prinesli otroka v ptujsko bolnišnico.

POŽAR

Na Pobrežju pri Mariboru se je pojavil dne 9. novembra ob pol dveh zjutraj rdeči petelin v Nasipni ulici v gospodarskem poslopju posestnika Gašperja Homerja. Gasilci so požar omejili in otehi hiši. Iz gorečega poslopja so rešili živino. Z zavarovalnino krita škoda znaša 10.000 din.

Obžalovanja vredni slučaji

Kovčeg s stotisočdinarsko vrednostjo izgini. Sredi minulega tedna se je pripeljal v Maribor Slavko Rus, zastopnik celjske draguljarske tvrdke Lečnik. Rus je imel s seboj kovčeg, v katerem je bilo 600 ur in raznih drugih dragocenosti za 100.000 dinarjev. Kovčeg je prinesel v vežo restavracije v Jurčičevi ulici v Mariboru nosač, medtem ko je g. Rus obiskal sosednjo urarsko trgovino. Ko se je zastopnik vrnil h kovčegu, ga ni bilo nikjer. Zastopnik za tako znatno vsoto okradene celjske tvrdke je koj javil tatvino policiji, da izsledí krivca. Lastnik oškodovane tvrdke Lečnik je razpisal nagrado 10.000 din onemu, kateri bi izsledil drznega tatu dragocenosti.

Še en kovčeg zgini. Josip Kraker, posestnik iz Kočevja, se je hotel odpeljati v Gradec. V neki krčmi pri mariborskem glavnem kolodvoru je dal shraniti natakariči kovčeg s 1000 din vredno vsebino. Kmalu zatem, ko je Kraker odšel, je prišel v gostilno postrešček z naročilom, da ga pošilja tujec po kovčeg, da mu ga zanes v hotel. Natakariča je kovčeg izročila in postrešček ga je zanesel v prenočišče v Zagati, kamor je kmalu prišel neznan možki in zahteval od sobarice kovčeg, katerega je zanj prinesel postrešček. Pravi lastnik kovčega Kraker je prišel po svojo prtljago v gostilno pri kolodvoru in zvedel, kaka usoda jo je zadela. Policija je ugotovila, da je bil v krčmi neznanec ob času, ko je izročil Kraker svoj kovčeg natakariči. Drznega tujca so natančno opisali in je upanje na izsleditev.

V pretepu zabodel prijatelja. V vinotoču posestnika Čapla v Zg. Dupleku pod Mariborom so popivali fantje. Ko se je družba napila, je prišlo do prepira in pretepa, v katerega je posegel Čaplov sin Rudolf ter je vzel na muho najhujšega razgrajčiča. Pomotoma pa je zabodel svojega znanca ter prijatelja, 17 letnega posestniškega sina Ivana Muršeca iz Zg. Dupleka, ki je dobil zabodljaj v prsa in občutne poškodbe po roki ter glavi.

Posestnik oškodovan od vlomilca za 1000 dinarjev. Domačijo posestnika Ivana Ferliča iz Selnice ob Dravi je oškodoval nočni vlomilec za 1000 din.

Z življenjem plačana izzivalna strast. V Logarovcih na Mur. polju so v Verzelovi gostilni ob zvokih godbe plesali ter peli. Med veselo družbo se je pritepel 24 letni zidar Franc Jureš iz Logarovcev, ki je izzival tako dolgo, da je prišlo do splošnega pretepa. V metežu je nekdo zabodel Jureša od zadaj v hrbet pod levo lopatico in mu ranil srce. Zabodeni se je zgrudil in je obležal mrtev.

Poštna mizerija v Slov. goricah

Prišel je naš naročnik, pritožil se je, da smo pozabili poslati list, mi smo mu dokazali, da smo ga poslali. Ko je prišel domov, pa je dobil list za dva tedna skupaj. Torej niti tedenske dostave pošte ni več.

Prihajali so naročniki, katerim smo dali list v sredo na pošto, ker smo mislili: komaj 30 km od Maribora, bodo gotovo dobili drugi dan, pa so se pritožili, da ga dobijo šele v ponedeljek. In morali smo začeti oddajati »Slov. gospodarja« v torek na pošto, da so ga ti ljudje dobili pred nedeljo.

Pa smo se pozanimali, kako je vendar s temi poštnimi razmerami v Slov. goricah. Ugotovili smo, da je za dostavo pošte vse premalo nastavljenec. Ti, kateri so, ne zmorejo vsega sami, ne morejo obhoditi določenega okoliša in puščajo pošto na vseh koncih in krajih ter prosijo ljudi, da naj oni spravljajo dalje. Torej doma ni splošne krivde, lahko je le, da je kateri pismonoša bolj, drugi pa manj požrtvovalen.

V Ljubljani na poštnem ravnateljstvu te razmere tudi poznajo, saj smo že večkrat mi sami opozarjali na te nedostatke. Tam pač pravijo, da ne morejo nastaviti novih pismonoš, ker ni sredstev. Zato se danes obračamo na poštno ministrstvo v

Beogradu in javno povemo sledeče: Poštna mizerija v Slovenskih goricah mora nehati! Slovenske gorice, ki nimajo niti železniških zvez, niti dobrih cest, naj bodo še brez redne poštne zveze? Slovensko ljudstvo, ki v teh krajih živi, hoče ostati vsaj na istem kulturnem položaju, kot je bilo doslej vzgojeno, in ta položaj zahteva, da narod čita časopise. Skoro ne najdete hiše v Slovenskih goricah, kjer bi manjkal »Slovenski gospodar«. In kako ga ljudje težko pričakujejo, sedaj pa imaš take zveze, da ga šele drugi teden dobiš. S takim postopanjem poštne dostave se ubija vsak smisel za napredek našega naroda!

In poleg časopisov prejema jo ljudje tudi zasebno pošto. Skoro polovico pošte, ki prihaja v te kraje, je zamujena, če je vezana na datum. Koliko neprilik imajo ljudje zaradi tega!

Da naša zahteva ne bo zopet kot prazen odmev v gozd, pa pozivamo tudi krajevne občine, kjer poštne razmere niso v redu, da vse pritožbe uradnim potom pošiljajo poštnemu ravnateljstvu v Ljubljano, in to kar naprej, če treba vsak teden, pa tako dolgo, da bodo že zaradi stalnih pritožb uspeli v Beogradu in da bo enkrat konec poštne mizerije v Slovenskih goricah!

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Govorica o poneverbi bivšega sodnega oficijala štefana Friderich se še ni polegla. Preiskovalni sodnik g. dr. Oton Planinšek je doslej zaslísal že nad 400 prič ter ugotovil, da poneverjena vsota varstvenega denarja z obrestmi znaša skupno okrog 800.000 din. Te dni je bilo zasliševanje končano in bo v kratkem izročeno gradivo državnemu tožilcu, ki bo sestavil obtožnico. Za obravnavo, ki bo največja, odkar obstoja pri nas okrožno sodišče, vlada veliko zanimanje. — Na posredovanje Tujsko-prometne zveze Putnik v Mariboru je Narodna banka preko generalnega ravnateljstva Putnika brzojavno pooblastila Putnikove poslovainice v Mariboru na glavnem kolodvoru in na Jesenicah, da lahko kupujejo od vsakega delavca na podlagi potnega lista in objave borze dela do deset srebrnih mark

po precej ugodni ceni 13.30 din. To je velike važnosti za naše sezonske delavce, katere so doslej neusmiljeno izrabljali črni borzijanci. — Čeprav se ni točno določen dan državnozbornih volitev, so kljub temu že razni politični agenti pridno na delu ter po vzem Prekmurju trosijo letake, v katerih se trudijo očrniti zakonite zastopnike slovenskega naroda ter sebi pripraviti ugodna tla za volitve. Bomo slišali glas volilcev samih!

Turnišče. V nedeljo, 5. novembra, se je v Beogradu poročil naš rojak Ludovik Horvat z neko Beogradčanko, ki je na dan poroke prestopila v katoliško vero. Priča mu je bil sorodnik g. Terboča Ludovik, ki se je edini iz domačega kraja udeležil poroke. Mlademu paru želimo obilo sreče in blagoslova! — Pred kratkim nas je zapustil orožnik g. Milan Radojčić, ki so ga ljudje

Dve žrtvi nesrečne ljubezni. V šupi pri Hlebecu v Jareninskem dolu so našli ustreljenega 25 letnega šoferja Vekoslava Hlebeca, ki je bil uslužben pri trgovcu Ferku na Pesnici, in njegovo izvoljenko, uslužbeno istotam. Hlebec je po naknadni ugotovitvi ustrelil najprej svojo drago in nato še sebe. Gre najbrž za esrečno ljubezen.

Ustreljen, ker je hotel s silo v hišo. Pri posestniku Francu Novaku v Mihalovcih v županiji Svetinje pri Ormožu so bili: domači 20 letni sin Franc in dva njegova prijatelja 20 letni Jožef Prelog in 19 letni Ivan Žalar. Skozi na pol razbita vežna vrata je hotel s silo 26 letni delavec Avgust Hedžet, ki je bil zunaj s skupino fantov, Trojica, ki je bila v hiši, je poiskala samokres hišnega gospodarja, iz katerega je Žalar dvakrat ustrelil. Ena krogla je zadela Hedžeta naravnost v srce in je obležal na mestu mrtev.

Uboj ob priški mlatve. Pri posestniku Fifierju v Bojtni je bilo pri mlatvi zaposlenih več ljudi. Zvečer je prišlo do prepri-

ra, v katerem je 19 letni delavec Martin Kapun iz Bojtnine smrtno zabodel Franca Preglja iz Bojtnine. Mladega ubijalca so izročili sodišču v Slov. Bistrici, Preglja pa so prenesli v mrtvašnico pri Sv. Martinu na Pohorju.

Nočni vlom v tabernakelj. V noči na 10. november je bilo vlomljeno v Trnovem v Ljubljani v tamošnjo župno cerkev. Lopov je odprl najprej v zakristiji vse predale ter pustil kelihe. S sekuro, katero je vzel iz cerkovnikove drvarnice, je odprl tabernakelj ter je odnesel monštranco z Najsvetejšim. Vlomilec je bil toliko drzen, da je prižgal svečo, da je bolje videl, in jo je pustil goreti. Zjutraj ob petih je opazil vlom ter ugasnil svečo cerkovnik. Proti večeru po vlamu so našli na sosedovem vrtu stojalo monštrance, dve okrogli stekleni šipi iz monštrance in tri četrtine sv. hostije. Vlomilec je odnesel samo zgornji del monštrance, ki je pa iz medenine in pozlačen.

radi vestnega službovanja imeli zelo radi. Odšel je na novo službeno mesto v Beograd, kjer se naj prav dobro počuti!

Beltinci. V ponedeljek, 6. novembra, je bil pri nas tako zvan »Innehercov« živinski in kramarski sejm, na katerega je bilo prignane precej živine. Tudi kupcev ni manjkalo, zato se je sklenilo lepo število kupcij. Živinorejci so z veseljem ugotovili, da se je cena živini znatno povzdignila, kar je bilo tudi že zelo potrebno, kajti mnogi posestniki najdejo pri reji živine svoj edini zaslužek, ki pa pri dosedanjih cenah daleko ni zadostal za vse potrebe sodobnega gospodarstva. Kaj čudno pa je pri tem dejstvo, da so cene živini na prekmurskem trgu mnogo nižje kakor v drugih predelih naše širne Jugoslavije. Največjo zaslugo za tako nezdrave razmere ima brezvestna špekulacija in pri cenah živine monopolni položaj, ki ga je zavzela prekmurska mesna industrija. Najzanimivejše pri tem pa je to, da gotovi mesarji, ki v Prekmurju kupijo živino po 2 din ceneje kot so cene drugod, prodajajo doma 2 din dražje kot n. pr. v Mariboru, do kamor imajo še posebne prevozne stroške. Ali ni to kruto izrabljanje ubogega prekmurskega kmeta? — Nezdrave so razmere tudi na sadnem, žitnem itd. trgu. Zadnji čas bi že bil, da bi se te razmere uredile.

Budinci. V torek, 31. oktobra, ob eni uri ponoči je zopet padla na državni meji mlada žrtev tihotapske strasti. Omenjenega dne sta hotela dva tihotapca skrivaj prekorati državno mejo iz Madžarske na našo stran. Toda sreča jima ni bila mila, ker ju je opazil graničar ter jima hotel prestreči pot. Tihotapca pa sta se spustila v divji beg in se za graničarjeve »stoj«-pozive nista zmenila. Radi tega je obmejni organ uporabil orožje ter za njima streljal. Enega je smrtno zadel, dočim se je drugemu posrečilo uiti, a je bil baje tudi on ranjen. V ubitem tihotapcu, ki je nosil na hrbtu vrečo tobaka, so spoznali še niti 16 let starega Horvat Franca iz Budincev. Drugi tihotapca pa je nosil veliko posodo s petrolejem, ki jo je ob streljanju graničarjev odvrzel. Ustreljenega mladeniča so na Vse svetnike pokopali na domačem pokopališču v Budincih. Žalostno in obžalovanja vredno je dejstvo, da »švercarji« za tako majhne koristi nepremišljeno izpostavljajo svoje dragoceno življenje smrti!

Vadarci. Dne 30. oktobra v popoldanskih urah je začelo goreti na podstrežju posestnika Bertalanč Jožefa. Ogenj je kmalu zajel vso streho ter se razširil tudi na gospodarsko poslopje in svi-

VELIKA
BLASNIKOVA
PRATIKA
je izšla
1940

njake, in to tem hitreje, ker je pihal močan veter ter je gasilec pri gašenju primanjkovalo vode. Rešili so samo spodnji del hiše, a z gospodarskim poslopjem je zgorelo tudi mnogo sena, gospodarskega orodja in še dve svinji ter vsa perutnina. Bertalanč, ki je ob nastanku požara bil odsoten, trpi veliko škodo, a zavarovalnina znaša le 15.000 din. Ogenj je verjetno povzročila iskra, ki je padla skozi špranjo v dimniku, zato bi naj posestniki dimnikom posvečali večjo pozornost.

Kamovci. V nedeljo, 5. novembra, smo pri nas imeli prav lepo svečanost. Turniški g. dekan Jerič nam je blagoslovil ob veliki udeležbi vernikov križ na pokopališču, ki smo si ga Kamovščani dali sami postaviti.

Gomilci. Letošnje leto so bile velika nadlega za naše žitne poljane nadležne miši, ki so veliko lepega pridelka uničile. Oblast se je potrudila, da bi to nadlego čimprej odpravila, zato je dala razglasiti po vseh občinah, da naj polagajo po njivah strup, ki so ga prejeli. Nekateri pa so z njim neprevidno ravnali in ga je neki fant namesto na njivo odnesel domov in ga doma zaklenil. Slučajno je pa prišel do njega njegov brat, ki ga je, ne vedoč, da je strup, pojedel, radi česar je naslednjega dne umrl. Bil je to dečko! Nesrečnemu pokojniku naj bo lahka zemlja! — Pred meseci je telica v hlevu sunila posestnico Gerkev Ano ter ji zlomila desno roko. Zdravi se v soboški bolnišnici.

Bakovci. Pred kratkim se je pojavil požar v oslici slame posestnice Perkič Ane. Ker se je slama nahajala zelo blizu gospodarskega poslopja, je obstojala velika nevarnost, da bi se tudi isto sosednjimi zgradbami vnelo. Vendar so to preprečili domači in kroški gasilci, ki so vsa poslopja toliko časa polivali, dokler ognja niso pogasili. Kako je ogenj nastal, še ni dognano in se vrše poizvedbe.

Motvarjevci. Pretekli teden je bila pri nas prodaja drv, in sicer stoječega gozda. Drva so bila mnogo dražja kot lani, zato si jih siromašnejši le s težavo nabavijo. Nabava kuriva je za naše Prekmurje, zlasti za Ravensko, precej pereče vprašanje, ker nam drva vedno primanjkujejo in tudi nimamo nobenih boljših izgledov v bo-

dočnosti, ker nimamo mladih gozdov, a starejši so večinoma že iztrebljeni.

Dokležovje. Splošno znano je, da deroča reka Mura skoraj vsako leto poplavlja naša polja in travnike, zato nam je banska uprava priskočila na pomoč ter dala zgraditi zaščitni zid, katerega je zadnja povodenj precej poškodovala. Za popravilo pa smo prejeli 30.000 din od banske uprave, za kar se prav lepo zahvaljujemo. Prva dela so že bila oddana na licitaciji 2. novembra, zato bomo z deli takoj začeli.

Naši rajni

Sv. Peter pri Mariboru. V Vodolah je umrla dne 7. novembra Jožefa Gole v starosti 86 let. Pokojna je bila vzorna krščanska žena, ki jo je Bog v teku življenja mnogokrat preizkusil, posebno, ko ji je v svetovni vojni padel sin. Pokopali smo rajno 9. novembra ob veliki udeležbi znancev in sorodnikov. Svetila ji večna luč — žalujočim naše sožalje!

Sv. Peter pri Mariboru. Zadnje čase sta umrla dva bivša viničarja, in sicer Gradišnik Franc iz Metave in Ribič Jakob iz Hrence. Prvi je bil star 72, drugi pa 85 let. Oba sta bila še viničarja stare šole, vestna, marljiva in zvesta svojim gospodarjem. Naj sedaj pri Bogu uživata večni mir in pokoj! — Žalujočim ostalim izrekamo naše sožalje!

Vurberg pri Ptuju. Pretekli teden je bila pokopana 63 letna vdova Genovefa Krepek, posestnica iz Krčevine. Zadelo jo je kap. Rajnica je bila skrbna gospodinja in dobra mati. Naj počiva v miru — žalujočim pa naše sožalje!

Sv. Rupert v Slov. goricah. V torek, 7. novembra, smo pokopali Lucijo Lešnik. Kako je bila rajna priljubljena, je pokazal njen pogreb. Ruperški pevci so zapeli na domu in pri grobu rajni v slovo. Bila je velika ljubiteljica hiše božje, kot članica ženske Marijine družbe je rada prejemale mesečno sv. zakramente. Bogu vdano je prenašala trdovratno bolezen, katere jo je spravila v grob. Na sedmini rajne Cile se je nabralo 60 din za afriške misijone. — Rajna naj počiva v miru! Žalujočim naše sožalje!

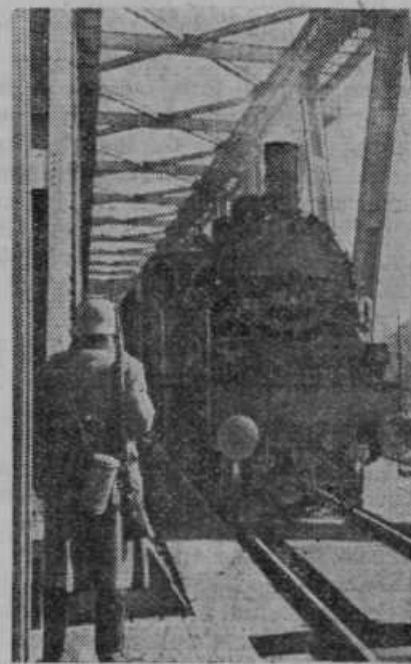
Lešnica pri Ormožu. Za posestnikom Antonom Habjanič, ki je umrl v starosti 77 let, je preminul zadet od srčne kapi Matija Podgo-

Nemci se podajo na zaustavljeni parnik v Severnem morju, da preišče njegov tovor

Himmler, poveljnik nemške policije, kateri vodi preiskavo o zagonetnem atentatu v Münchenu

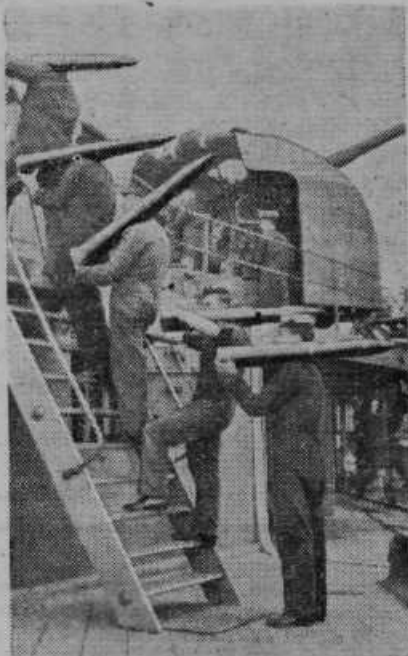

Mostove, kateri so zgrajeni preko obmejne reke Ren, v sedanji vojni s posebno pozornostjo stražijo

relec, mizarski mojster, star 48 let, nakar je smrt pobrala posestnico Matildo Habjanic v starosti 67 let. Vsi so bili dobri gospodarji in dobrotniki revežev. Naj jim sveti večna luč — preostalim pa naše sožalje!

Sv. Vid na Planini. Žalostno so zapeli zvonovi in nam naznanili tužno vest, da je v celjski bolnišnici umrl v dveh dneh svoje bolezni Karlek Jazbec, dijak 4. razreda gimnazije, doma iz Vrha. Starši so stavili nanj mnogo upanja, toda božja vsemogočnost je hotela drugače in je komaj 15 letnega Karleka preselila k sebi v nebeško domovino. Oče ga je dal prepeljati domov, kjer so ga položili na mrtvaški oder med zadnje jesensko cvetje. Še mlad, a vendar že priljubljen med ljudmi, je pričal njegov pogreb, ki se ga je udeležilo mnogo faranov. Na grobu so mu govorili zadnje besede g. župnik Presnik in v imenu dijaštva dipl. jurist L. Kolman, moški zbor pa mu je zapel žalostinko. Mi se bomo Tebe, dragi Karlek, vedno spominjali, staršem in ostalim pa izrekamo naše globoko sožalje!

Osmrtnice, žalne podobice, žalna pisma v Tiskarni sv. Cirila — Maribor, Ptuj

Topovske granate nalagajo na angleško bojno ladjo

Armada v Švici se poslužuje psov za prenašanje povelj od ene do druge edinice

Iz celjskega okrožja

Nesreče

Za las ušel smrti. Dne 8. novembra kmalu po 18. uri se je vračal v avtomobilu industrijalec Weinberger, lastnik tekstilne tovarne Metka v Ipavčevi ulici pri Celju, domov v mesto. Ko je gospodar doma izstopil, je peljal šofer Avgust Kunej avto nazaj v tovarno. Na povratku je dospel do nezavarovanega železniškega prelaza v Ipavčevi ulici. V tem trenutku je vozil tamkaj osebni vlak, ki prihaja v Celje ob 18.41. Šofer je prepozno opazil nevarnost in je zadela lokomotiva od strani ob avto. Trčenje je bilo tako silovito, da se je avtomobil razbil, šofer pa je dobil le večjo vreznino na levi roki. Obrezanega šoferja so oddali v bolnišnico, kjer so mu rano zašili, nakar se je podal sam domov.

Kovaški mojster se ubil. 51 letnemu kovaškemu mojstru Ignacu Pristovniku na Sp. Hudinji pri Celju je na povratku v stanovanje spodrsnilo na stopnicah. Mojster je priletel tako nesrečno, da mu je počila lobanja in so ga spravili nezavestnega v posteljo, kjer se je kmalu zavedel. Ko je pozneje mirno zaspal, so bili domači prepričani, da bo okreval in so se odstranili. Pristovnika pa so našli drugo jutro mrtvega v postelji.

Umrl radi konjske brec. Kobila je brcnila v trebuh v Vonarju pri Pristavi 28 letnega sina posestnice Miho Bevčerja. Hudo na znotraj poškodovanega so oddali v celjsko bolnišnico, kjer pa mu niso mogli več pomagati.

Nesreča 79 letnega občinskega reveža. Jakob Vlak, 79 letni občinski revež s Ponikve, je padel z voza, ko se je peljal s kravami proti domu. Kolesa so šla čezenj in so ga spravili v celjsko bolnišnico s hudimi poškodbami po nogah ter glavi.

Voz mu zlomil nogo. Jožef Petek, 46 letni črnar iz Malega Lipoglava pri Ponikvi, je peljal voz sena po cesti. Voz se je radi slabe ceste prevrnil in pokopal pod seboj voznika. Petka so prepeljali v celjsko bolnišnico s strto levo nogo.

Splavar si pri padcu zlomil nogo. Pri oddajanju splava je padel in si zlomil levo nogo 38 letni splavar in posestnikov sin Ivan Žunter iz Rečice ob Savinji. Ponesrečeni se zdravi v celjski bolnišnici.

19 letni posestniški sin smrtno ponesrečil s puško. 19 letni posestniški sin Pavel Gojšnik iz Bukovja pri Frankolovem se je podal pred enim tednom s fanti v graščinske gozdove v Konjiški gori in je vzel s seboj puško. Od skupine prijateljev se je Pavle oddaljil in se ni več vrnil. Fant-

je so bili prepričani, da je šel h Kranjčevim v Črešnjske, in ga niso takoj iskali. Ker pa Pavleta le ni bilo od nikoder, so ga šli iskat in so ga iskali zaman dva dni. Šele skupini 39 frankolovskih fantov je uspelo, da so našli Gojšnikovega na Kraljevi drči s prestreljeno glavo. Dobri fant je zašel v gosti megli v drčo, kjer mu je spodrsnilo in se je zgodila smrtna nesreča s puško pri padcu. Smrtna nesreča je hudo zadela ne samo ugledne družine smrtno ponesrečenega, ampak vse Frankolovo.

V zadnjem trenutku otepi strašne smrti. V Mihalovcih pri Brežicah je začelo goreti stanovanjsko in gospodarsko poslopje kmetice Marije Horvatičeve. Soseda je opazila požarno nesrečo in je v zadnjem hipu vzbudila mater ter hčer, ki sta si komaj in komaj oteli iz gorečega poslopja golo življenje.

Kozolec žrtev požiga. V Ločah pri Brežicah je zgorel kot žrtev požigalčeve roke kozolec posestnika Jožefa Petričarja. Požigalca so opazili vojniki, ki stražijo most, a je kljub temu uspel zločincu pobegniti na Hrvaško.

Razno

Za 12.000 din pokradenega zlata in dragocenosti. Zlatarju Francu Ochsu v Gosposki ulici v Celju je bilo pokradenega zlata in dragocenosti za 12.000 din. Nekaj ukradenega blaga je izsledila celjska policija v Celju ter po okolici in je zaprla več oseb.

Izredna podivjanost. Na Masarykovem nabrežju v Celju so še neodkriti podivjanci popolnoma uničili vse mlade breze in poleg tega so še pometal tri klopi v Savinjo.

Posledica starega sovraštva. 24 letni posestnikov sin Anton Bobner iz Vojnika pri Celju in delavec Ciril Kuzman sta se iz starega sovraštva stepla. V pretepu je Kuzman zabodel Bobnerja v vrat ter prsa. Težko poškodovanega so odpemili v resnem stanju v celjsko bolnišnico.

Zakaj bežite pred srečo? Ne oklevajte dalje, temveč nabavite si takoj srečke efektne loterije v Petrovčah. Srečke razprodajajo po deželi fantovski odseki in dekliški krožki. Za 5 din lahko dobite motorno kolo, vredno 8000 din, par volov ali kak drug bogat dobiček.

Kaj čakate? Ali hočete zopet naročiti cenik šele potem, ko bo istega zmanjkalo. Pišite še danes trgovski hiši Stermecki, Celje po novi cenik in vzorce. 1573

Bivša avstro-ogrška cesarica Zita, o kateri potrjujejo vesti, da bo postal njen sin Oton vladar po tej vojni na novo vzpostavljene Avstrije

Indijski podkralj, angleški lord Linlithgore, govori indijskim voditeljem, kateri zahtevajo, da postane Indija angleški dominijon po zgledu Avstralijske, Kanade itd.